

ระดับที่ 4

หัวข้อใหญ่ มีพระประสงค์ เช่นใดสำหรับตัวฉัน

ฐานงานที่ 1 : ฉันทำดีเพื่อรับรางวัลเท่านั้นหรือ

คำนำ

สิ่งสำคัญยิ่งที่เราต้องทำตลอดชีวิต คือ การทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

* ทำไมถึงต้องทำเช่นนั้น

(ตรวจสอบความรู้ของบรรดาผู้เรียน)

- เพราะพระองค์ทรงสร้างเรามนุษย์มา - พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้าง
- เพราะเราทั้งหลายเป็นสิ่งสร้างของพระองค์ - เราเป็นบุตรของพระเจ้า
- พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม
- พระองค์ทรงประทานรางวัลให้กับกิจการดีทั้งหลายของเรา และทรงลงโทษสำหรับกิจการชั่วร้ายต่างๆของเรา

เรา

- พระองค์ทรงรักเราทั้งหลาย

บัดนี้เราจะค้นหาว่าเรื่องดังกล่าวนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

ประสบการณ์ชีวิต

นี่เป็นเรื่องเกี่ยวกับจุดประสงค์กิจกรรมต่างๆของเรา เราจำต้องรู้จักตัวเราเอง

* ทำไมฉันถึงทำดี

- แม่สัญญากับฉันว่าดูทีวีได้หลังจากล้างถ้วยจานเสร็จเรียบร้อยแล้ว และก็ไปเล่นได้หลังจากทำงานบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว...

* บางคราวทำไม่ได้รู้สึกสับสนเปลี่ยนกันซะใหม่

- ถ้าฉันไม่ดูทีวี ก็จะไม่ล้างถ้วยจาน...

* การทำแบบดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นอะไรบ้าง

- ถ้าฉันรอรับรางวัลอยู่ ก็จะทำงานอะไรได้ง่ายขึ้น ดังนั้นฉันจึงหวังได้รับรางวัลเวลาทำงานอะไรๆ

ฉะนั้น ไม่ควรเอารางวัลมาล่อให้ฉันทำงาน ฉันควรทำงานโดยถือเป็นที่ไม่หวังแค่จะได้รับรางวัล

เรามนุษย์มีความโน้มเอียงไปในทางที่เห็นแก่ตัวคิดถึงแต่ตัวเอง

* เมื่อท่านเห็นภาพรวมทั้งหมดของชั้นเรียนแล้ว ท่านจะมองหาผู้ใดเป็นอันดับแรก

* เวลาท่านมีขนมเค้กก้อนหนึ่ง ท่านอยากก็ได้ชิ้นเล็กสุดหรือใหญ่สุดละ

- ปกติแล้วเรามนุษย์ต้องการสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตัวเอง เช่นเมื่อเราแสดงน้ำใจดีกับน้องชาย เราคิดว่าเราได้อยู่สวรรค์แล้ว ถ้าเราเพียงแค่งานที่ของเราเท่านั้น เราคิดว่าเราต้องได้รับรางวัลกระนั้นหรือ!

ด้วยเหตุนี้วันนี้เราจึงตั้งคำถามว่า : ฉันทำดีไปเพียงเพื่อหวังได้รับรางวัลกระนั้นหรือ เราไม่ควรหลงตัวเอง เราควรมีความจริงใจในจุดประสงค์ต่างๆ ของการกระทำใดๆ

- เสี่ยงมโนธรรมบอกอะไรฉันบ้าง มันสัญญาจะให้รางวัลฉันหรือเปล่า

- เวลาฉันทำตามเสี่ยงมโนธรรม มันก็คือรางวัลอยู่แล้ว คือ ฉันรู้สึกสงบสุข ถ้าฉันไม่ทำตามเสี่ยงมโนธรรม ฉันจะรู้สึกลำบากใจ ฉันโกรธตัวเองเพราะรู้ว่าฉันจะต้องถูกลงโทษ

มโนธรรมฉันเป็นตัวชี้บอก เป็นตัวพิจารณากิจการดีๆ ของฉัน และบอกว่าฉันควรได้รับโทษด้วยเหตุอันใด

- ทำไม ฉันจึงสมควรได้รับโทษ

- เพราะว่าเวลาฉันทวนกระแสของมโนธรรม ฉันก็ทำเคืองพระทัยพระเจ้า ดังนั้นตอนนี้ฉันจะมุ่งหาทางให้รู้ถึงพระประสงค์สำหรับตัวฉัน

ในทุกๆ ขณะจิต มีสามสิ่งที่ยกยอบอกฉันให้รู้ถึงพระประสงค์ คือ :

1. เวลาผู้มีอำนาจสั่งฉันให้ทำสิ่งโน้นสิ่งนี้ (ใครบ้างมีอำนาจสั่งฉันได้ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู... เพื่อนท่านมีอำนาจสั่งท่านได้ไหม ไม่มี)
2. การถือตามพระบัญญัติของพระเป็นเจ้า
3. การถือตามเสี่ยงมโนธรรมของตน

ฉันเป็นเจ้าของเสี่ยงมโนธรรมนั้น มันให้เกียรติฉันในฐานะบุคคลมนุษย์คนหนึ่ง มันอยู่ในใจฉัน มันชี้บอกฉันว่ากิจการนี้ดี กิจการโน้นเลว มันพิจารณาให้รางวัลฉันหรือลงโทษฉันในกิจการต่างๆ

การเชื่อมโยงกับพระวาจาของพระเจ้า

ปฏิสัมพันธ์กับพระวาจาของพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงตรัสเรื่องรางวัลกับโทษไว้มากมาย พระองค์ตรัสบอกว่าฉันมีพระบิดาเจ้าสวรรค์ผู้ทรงน่ารักและประสงค์จะมอบรางวัลให้ฉันสักวันหนึ่ง เพราะกิจการดีที่ได้กระทำไปทุกๆ ประการ พระองค์ทรงทราบถึงความเพียรพยายามของฉันในการนอบน้อมเชื่อฟังและการทำดี พระองค์ทรงทราบว่ามันไม่ง่ายเสมอไปในการนอบน้อมเชื่อฟังและถือปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าและมโนธรรมของตนอย่างสัตย์ซื่อจริงๆ

แต่เหนือสิ่งอื่นใด ฉันถือตามนี้เพราะรักพระเยซูเจ้า พระองค์ได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อทรงช่วยเราให้รอด เราพยายามติดตามพระองค์และปฏิบัติตัวเหมือนกับพระองค์ พระบิดาเจ้าผู้ทรงทราบทุกเรื่องเหล่านี้จะทรงประทานรางวัลให้เราทั้งหลาย

เวลาเราทำกิจการชั่วร้ายบางอย่าง จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง เราจะได้รับฟังนิทานเรื่องเล่าจากพันธสัญญาเดิมแล้วก็จะรู้ว่าพระเจ้าทรงลงโทษใครบางคนที่ยังคงตั้งมั่นทำกิจการชั่วร้ายด้วยวิธีใดบ้าง

วจนพีธีกรรม

เรื่อง คาอินกับอาเบล (จาก ปฐมกาล 4)

อาดัมกับภรรยาของตนมีบุตรชายสองคนชื่อ คาอินกับอาเบล
อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ ส่วนคาอินเป็นคนทำไร่ไถนา

อยู่มาวันหนึ่ง คาอินนำพืชผลที่เกิดจากไร่เข้ามาถวายพระเจ้า
ส่วนอาเบลก็นำแกะหัวปีจากฝูงและไขมันของแกะมาถวาย
พระเจ้าทรงพอพระทัยอาเบลและเครื่องบูชาของเขา
แต่คาอินกับเครื่องบูชาของเขานั้น พระองค์ไม่พอพระทัย
คาอินก็โกรธแค้นนัก หน้าบูดบึ้งอยู่
พระเจ้าจึงตรัสถามคาอินว่า “เจ้าโกรธเคืองหน้าบูดบึ้งอยู่ทำไม”
ถ้าเจ้าทำดี เราก็จะพอใจรับเจ้ามิใช่หรือ
ถ้าเจ้าทำไม่ดี บาปก็หมอบอยู่ที่ประตู อยากตะครุบเจ้า
เจ้าจะต้องเอาชนะบาปนั้นให้ได้

ฝ่ายคาอินก็พูดชวนอาเบลน้องชายของตนว่า
“เราไปนากันเถอะ” เมื่ออยู่ที่นั่นด้วยกัน
คาอินก็โอบเข้าฆ่าอาเบลน้องชายของตนเสีย
พระเจ้าตรัสถามคาอินว่า “อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน”
คาอินจึงทูลว่า “ข้าพระองค์ไม่ทราบ ข้าพระองค์หรือเป็นผู้ดูแลน้อง”
พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าทำอะไรไป โลหิตของน้องเจ้าส่งเสียงร้องฟ้องขึ้นมาจากดิน”
ต่อไปเมื่อเจ้าทำนา จะไม่เกิดผลอะไรเลย
เจ้าจะต้องหลบหนีและพเนจรไปในโลกตลอดชีวิตเจ้า
ฝ่ายคาอินทูลพระเจ้าว่า “โทษของข้าพระองค์หนักเหลือที่ข้าพระองค์จะทนได้”
ดูเถิด วันนี้พระองค์ทรงขับไล่ข้าพระองค์ออกจากที่ดินพ้นจากพระพักตร์พระองค์ไป
ใครพบข้าพระองค์ก็จะฆ่าข้าพระองค์เสีย
แล้วพระเจ้าทรงทำเครื่องหมายไว้ที่ตัวคาอิน เพื่อว่าเมื่อใครพบจะได้ไม่ฆ่า
คาอินจึงออกไปพ้นพระพักตร์พระเจ้า”

(จาก “พระเจ้าทรงตรัสกับประชากรของพระองค์” ปฐมกาล 4, หน้า 9)

(ให้เรียนท่านหนึ่งเล่าเรื่องนี้ซ้ำโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง)

- ผู้เล่าเรื่องนั้นพูดได้ครบถ้วนตามคำเล่าของพระคัมภีร์หรือเปล่า
(ให้ผู้เรียนอีกท่านหนึ่งช่วยเติมเต็มให้ครบถ้วนด้วย)

(ส่วนผู้ประสานงานนั้น จะรวบรวมเอาจุดประสงค์ต่างๆเก็บไว้)

การวินิจฉัยพระวาจาของพระเจ้า

- ท่านคิดว่าทำไมพระเจ้าถึงไม่พอพระทัยในเครื่องบูชาของคาอิน มันต้องมีสาเหตุอะไรสักอย่าง
  - อาจเป็นไปได้ที่คาอินมิได้ถวายพืชผลที่ดีที่สุดของเขา
  - อาจไม่ยอมรับว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้าง
  - อาจมิได้ขอบคุณพระเจ้าด้วยใจจริงที่ทรงประทานผลผลิตให้กับไร่นาของตน

คาอินมิได้ถามตัวเองว่าทำไม เขาเพียงแต่โกรธเคืองทำหน้าที่บูดบึ้ง เขามีโอกาสจะสนทนากับพระเจ้าได้ จึงคิดว่าจะแก้แค้นเอาที่ตัวน้องชายของตน

แต่พระเจ้ายังทรงพระทัยดีให้ความช่วยเหลือเขาโดยตรัสบอกเขาว่าพระองค์ประสงค์นำพาเขาไปพบความจริง และปลุกเสียงมโนธรรมของเขา แต่ดูเหมือนว่าคาอินตัดสินใจแล้วว่าที่จะฆ่าอาแบลน้องชายของเขา จึงโกหกพระเจ้าเอาซึ่งๆหน้า

ถ้าเขารู้จักฟังเสียงของพระเจ้า เขาคงจะได้รับรางวัลเป็นแน่ แต่บัดนี้พระเจ้าจำต้องลงโทษเขา ด้วยว่าทุกๆ กิจการชั่วร้ายสมควรได้รับโทษ

เนื่องจากว่าคาอินมิได้ยอมรับพระฤทธานุภาพของพระเจ้า เขาทูลว่า “โทษของข้าพระองค์หนักเหลือที่ข้าพระองค์จะทนได้” เขาจึงต้องพ้นจากพระพักตร์พระองค์ไป เขาไม่ยอมกลับใจ เขาไม่เห็นว่าเป็นตัวเองทำอะไรอะไร

- ท่านจำนิทานเปรียบเทียบเรื่องหนึ่งในพันธสัญญาใหม่ได้ไหม เรื่องที่พูดถึงคนบาปกลับใจและคำกล่าวของพระเยซูเจ้า (ลูกา 23:33-34,39-43)

อาดัมและเอวา คงจะเสียใจมากที่ได้พบกับความตายเป็นครั้งแรก

พี่ชายน้องชายตัวเอง บุตรหลานทำเรื่องเช่นนี้ได้

แต่ทว่าพระเจ้าทรงเป็นองค์ด้วยเช่นกัน เหตุฉะนั้นพระองค์ถึงปล่อยให้การทำชั่วไม่ได้รับโทษ

พระวาจาของพระเจ้าในชีวิตประจำวันของฉัน

เราแต่ละคนน่าจะรู้ว่าทุกกิจการชั่วร้ายนั้นสมควรได้รับโทษ

เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองหรือครูลงโทษเรา มันช่วยบรรเทาใจเรา เพราะเราได้รับโทษแล้วจึงสงบสุขได้

- ความหมายของการลงโทษนั้น มิใช่เป็นการแก้แค้น
- การลงโทษนั้นมีจุดประสงค์ต้องการให้เราทำตัวดีขึ้น
- ต้องการให้เราหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายและหันกลับมาทำดี
- มันเป็นตัวช่วยเตือนให้ปฏิบัติตามเสียงมโนธรรม

บัดนี้ฉันยืนยันได้แล้วว่า

1. ฉันเชื่อในชีวิตนิรันดร
2. ฉันรู้ว่าจะได้รับรางวัลเพราะกิจการดีที่ได้ทำลงไปและจะได้รับโทษเพราะกิจการชั่วร้าย

3. เสียงมโนธรรมของฉันนั่นคือ ของประทานอันประเสริฐจากพระเจ้า

คำตอบของฉัน คือ

1. ฉันจะไม่เป็นเหมือนกับคนอื่น
2. ฉันจะไม่เสแสร้งเคารพพระเจ้า พระผู้สร้างและพระบิดาผู้น่ารักของฉัน
3. ฉันจะถือปฏิบัติตามเสียงมโนธรรม

พิธีเฉลิมฉลองกัน

พิธีกร : ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงตรัสสอนเราว่า “มิใช่ทุกคนที่พูดว่า พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า จะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา...นั่นแหละจะเข้าสู่สวรรค์ได้” (มัทธิว 7:21)

(ให้ทุกคนสงบเงียบสักครู่หนึ่งเพื่อรำลึกถึงคำตอบของตน)

ผู้เรียนคนที่ 1: ข้าแต่พระเยซูเจ้า ลูกแสวงหาด้วยความจริงใจ : สิ่งใดเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า เราน่าจะทำได้เสมอๆเพื่อจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์

ผู้เรียนคนที่ 2: ข้าแต่พระจิตเจ้า โปรดช่วยเราให้ฟังเสียงมโนธรรมด้วยการทำดี เพื่อพระเจ้าจะได้ประทานรางวัลให้เรา

ผู้เรียนคนที่ 3 : ข้าแต่พระบิดาเจ้า พระองค์ประสงค์ให้เราทำตามน้ำพระทัยเพื่อจะได้ไม่ต้องลงโทษเรา

ผู้เรียนคนที่ 4: ข้าแต่พระตรีเอกภาพ พระบิดาพระบิดา พระบุตรและพระจิต เราทั้งหลายเชื่อมั่นในชีวิตนิรันดรที่มีแต่สันติสุขและความสามัคคีปรองดองกันตลอดไป

ทุกคน : (ชูมือขึ้นร้องว่า สิริพึงมีแต่พระบิดาและพระบุตรและพระจิต)

ร้องเพลง ที่มีหลักจากบทเพลงสดุดีที่ 92

สิริพึงมีแต่ พระบิดา

สิริพึงมีแต่ พระบุตร

สิริพึงมีแต่ พระจิต

สิริมงคลจงมีแต่ทุกคน

สิริมงคลจงมีแต่แผ่นดินโลกที่พระองค์ทรงสร้างมา

สาธุการแด่พระเจ้าสูงสุด

สิริมงคลจงมีแต่ทุกท่าน

เพราะเราได้เห็นความรักของพระบิดาเจ้าแล้ว

* การชุมนุมกันครั้งต่อไป เราจะเสวนากันเรื่องพระบัญญัติของพระเป็นเจ้า